

Naar et saadant Ønske kommer stærkt frem og kraftig fastholdes, er det jo vanskeligt fra nogen Side at gaa imod det; alle er interesserede i, at der kommer en virkelig formaalstjenlig Revision, og at den forbedres paa en saadan Maade, at alle kan føle sig trygge derved. Vi har tillige forvisset os om, at saavel Ministeren som Arbejdsløshedsinspektøren og Arbejdsløshedsnævnet kan tiltræde Tanken om en saadan Kommission, og der er derefter i Udvalget opnaaet Enighed om at slutte sig dertil. Om Kommissionens Sammensætning er der ligeledes forhandlet med Ministeren, og der er opnaaet Enighed om, at den skal bestaa af indtil 15 Medlemmer, hvoraf de 13 nævnes i den foreslaaede § 2. Der er først Formanden for Indenrigsministeriets Arbejdsudvalg. Man mener nemlig, at netop Indehaveren af dette Embede maa have særlige Forudsætninger for at kunne gøre god Fyldest i en Kommission som denne. Dernæst foreslaas der Repræsentanter for en Række Institutioner, der paa forskellig Maade har Berøring med Kommissionens Opgave. Der er saaledes Formanden for den faste Voldgiftsret, 2 Embedsmænd: Arbejdsanvisningsdirektøren, Arbejdsløshedsinspektøren, 3 Repræsentanter for Arbejdsløshedskasserne, 2 Repræsentanter for Arbejdsanvisningskontorerne, deraf den ene for Centralarbejdsanvisningskontoret, den anden for Provinskontorerne. Endvidere efter Indstilling Repræsentanter for Dansk Arbejdsgiver- og Mesterforening, for De samvirkende Fagforbund, De samvirkende danske Landboforeninger og De samvirkende Husmandsforeninger. Naar Landbruget er foreslaaet repræsenteret, forstaar jeg, det er efter Ønske fra Landbokredse, og der er jo ikke noget at sige til, at dette vigtige Erhverv ønsker sig repræsenteret i en saadan Kommission. Man har da fæstet sin Opmærksomhed ved, at det i saa Fald ogsaa vilde være ønskeligt, at en Repræsentant for Landarbejderne var med. Man har nævnt dette overfor Ministeren og er blevet enig med ham om, at den ene af de 3 Repræsentanter fra Arbejdsløshedskasserne skal være en Repræsentant for Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse. Paa den Maade er, om jeg saa maa sige, fastlagt de 13 af de indtil 15 Medlemmer. Der er altsaa 2 Pladser til Rest, som Ministeren efter sit Skøn kan lægge Beslag paa til Institutioner eller Embedsmænd, som han maatte mene burde være med i dette Arbejde.

Med Hensyn til Kommissionens Opgave har den jo ret vide Rammer, saa-

ledes som det er foreslaaet i den nye § 2. Og i Betænkningen er der nævnt nogle af de Spørgsmaal, som Udvalget har ment først og fremmest burde overvejes. Disse Spørgsmaal er forskellige efter de forskellige Interesser, som de enkelte Medlemmer særlig har følt sig som Repræsentanter for. Jeg skal i saa Henseende ganske kort nævne, hvad der har været talt om, og hvad der er nævnt i Betænkningen.

Der er for det første Understøttelsens Vilkaar, herunder Medlemmernes Forpligtelse til at paatage sig anvist Arbejde. Arbejdsløshedsunderstøttelsen er jo tænkt som en Hjælp for dem, der ikke kan skaffe sig et for dem egnet Arbejde eller et Arbejde, som de kan paatage sig, og der maa da naturligvis være en Kontrol. Man maa saa vidt muligt sikre sig, at den, der modtager Understøttelsen, ikke benytter den som Middel til at unddrage sig et Arbejde, som man med Rimelighed kunde forlange, han skulde paatage sig; paa den anden Side maa det heller ikke blive saadan, at Arbejdsløshedssituationen skal forpligte til at modtage hvilket som helst Arbejde og til en hvilken som helst Betaling. Det er disse Ting, som man har tænkt paa ved Affattelsen.

Der er dernæst Spørgsmaalet om Herbergering og Forsyning med Kost til fastsat Betaling ved større samlede Arbejder udenfor Hjemstedet, f. Eks. Jernbaneanlæg. Dette Spørgsmaal er kommet ind, fordi man allerede i den Tid, der er forløbet, har erfaret, at her er et af de Punkter, hvor der er alvorlige Vanskeligheder til Stede. Man har staaet overfor den Situation, at der er bevilget Penge til et Arbejde, og dette er sat i Gang, men det har alligevel vist sig umuligt at fremme det, saaledes som det burde og ellers kunde fremmes, fordi man ikke har kunnet skaffe Arbejderne Kost og Logi paa det paa-gældende Sted. Med de nuværende Ernæringsvanskeligheder er det forstaaeligt, at der rejser sig Hindringer af denne Art ude i Landet; særlig paa Egne, hvor man ikke er vant til at have flere end dem, der nu en Gang hører Egnen til, vil det være vanskeligt at skaffe Kost og Ophold til et stort Antal fremmede Arbejdere. Det har mange Gange kun vist sig muligt at skaffe Kost og Logi til ganske urimelige og for Arbejderne næsten uoverkommelige Priser, i andre Tilfælde har det overhovedet vist sig umuligt at skaffe disse Ting. Det er naturligvis af Vigtighed at faa overvejet ved denne Løjlighed, hvorledes man skal imødegaa disse Vanskeligheder.